

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Efterföljande visor äro diktade av studentbeväringarna, som lågo i Halmstad
år 1927 och sedermera som korporaler i Ystad sommaren 1928.

Plutonchefer i Halmstad voro löjtnanterna Wärle, Mellgren, Runeberg och Pontén.

Kompanichef var kapten Livijn.

Studentkorporalernas närmaste förman i Ystad var löjtnant Appelgren.

Lennart Frankman var själv med om deras tillkomst.

Register.

- I. 3 "Underliga saker hända..."
" 5 "Hav sand och vågor..."
" 6 Kors på Halmstads grav.
" 7 Revyvisa vid kompaniafton.
" 9 "Nu ha vi samlats i lumpen på nytt..."

10

—
—

Underliga saker hända...

Underliga saker hända,
även här i Österlen.
Nu vill jag för er förtälja
om herr löjtnant Appelgren.
Refr. "Förstår ni mej?"
I kväll är kolifej,
i morgon ska vi skiljas
för alltid kanske, hej.

Han kom hit från huvudstaden,
där han vistats något år.
Från kasern till Saltsjöbaden
sträcker sig hans cykelspår.
Refr. "Förstår ni ..."

Som en engelsman han sitter,
klädd i smoking vid dinén,
och värderar liksom briter
högt personlig hygien.
Refr. "Förstår ni..."

I penséer rent försjunken,
klipper han små bilder ut
dem han visar oss då "lunchen"
med, sin rast har tagit slut.
Refr. "Förstår ni..."

Weekend firas i Rabusa,
där är maten hans madrass,
kaffe-hungriga vi rusa,
bort till Nybro Strandterass.

Refr. "Förstår ni...

Under natten vill han givet sova,
då befinns det,
att ett skratt förlänger livet,
inom vår kaserns staket.

Refr. "Förstår ni...

Sen plutonen gått och
ett evigt pass i sand och hast,
här den glad på västra fältet,
ropet "Färdiga till rast!"

Refr. "Förstår ni...

Sen han flugit har med Sparman,
han med vännen Ljungdahl plär,
diskutera hur och var man,
kan en flygare vänta här.

Refr. "Förstår ni...

Nu ifrån det militära
far han många, många mil,
för att gå mot makt och ära,
för att åter bli civil.

Refr. "Förstår ni mej?"
I kväll är kolifej,
i morgon ska vi skiljas
för alltid kanske, hej.

Hav och sand och vågor...

Hav och sand och vågor,
spottställ, gasljuslägor,
Nybro Köpinge, farväl,
var beväring med befäl
blir i morgon rystad,
på ett tåg från Ystad.

Ack, den ljuva tiden,
hastigt är förliden.
Endast uti sjutton dar,
löjtnant Appelgren blev kvar.
Nu hans röst är tystad,
ni förstår, i Ystad.

Sök dock sorgen bära,
alla våra kära,
följa oss i lust och kval.
Knutsson liksom Segerdahl
få sin livstråd nystad
Fjerran ifrån Ystad.

Kronan, Saltsjöbaden,
Morra promenaden,
Björka Kellersmans, adjö,
Parken, Öja, ljuva mö,
tagen mot en krystad
avskedssång från Ystad.

Kors på Halmstads snäv.

Ack, jag minns den ljuva tiden som i går
då i Halmstad vi gick på i fädrens spår
Våralater som soldater sågo på med vänlig min
Wärle Mellgren Runeberg Pontén, Livijn.

Ack, jag glömt hur ont det kändes här just här
för var gång jag tog i remmen mitt gevär
men jag gnodde
så jag trodde,
att det gick i våld för hin
jag och Mellgren, Runéberg, Pontén, Livijn.

Jag på Sadelhöjden legat i försvar
punkt 216 jag med storm intagit har
och på stunden
jag ibland
en tältstol reste nätt och fin
för Wärle, Mellgren, Runeberg, Pontén, Livijn.

Ack, på Nyårsåsen sköt jag ofta bom
vände hem med tuhgan fastlädd vid min gom
men den vanan
att på banan
skjuta bom, skjuta bom var ej blott min
den hade Mellgren, Runeberg, Pontén, Livijn.

Men de bästa minnen vi från Halmstad ha
ack, de kunna inte tiden från oss ta,
"Gyllne salen", "Svea", balen liksom dynastin
Wärle, Mellgren, Runeberg, Pontén, Livijn.

Revyvisa.

2257

7.

vid kompaniafton /1:sta arméfördelningens studentkompani
å studentmässen i Halmstad /I 16/ den 7 oktober 1929.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På nattövning första pluton drog mot andra
bom falleri och bom falleralla,
men både i mörkret ej sågo varandra,
bomfallerifallerallala.
Män undrade mycket när Runeberg sa,
att övningen sitt ändamål bra,
bomfallerifallerallala.

Pontén sökte skaffa sig skyttemedaljen
bom...
han sköt och han sköt och det small och small igen
bomfalleri...
men hur han än sköt för att få sig en päng
han saknade ändå till slut en poäng,
bomfallerifallerallala.

När Wårle med ryslig fart slängde granaten,
bom...
den ena till skräck för befäl och soldater
bomfalleri...
kreverade ej förn en fullträff den fick
ithy att ett stenblock ju träffade prick.
bomfallerifallerallala.

När Mellgren på spaning drog ut på manövern
bom...
han lämnade vägen för skogen och klövern
bomfalleri...
han gjorde ej skada men slutet det blev,
att bak sina egna han spaning bedrev.
bomfallerifallerallala.

Om Underlund ll på 9 upptäckte
bom...
en skärm som var röd dit elden man sträckte
bomfalleri...
till dess den, då äntligen dett uppstod ett ljus
befanns va' ett litet men nödvändigt hus,
bomfallerifallerallala.

När Jonasson vaktade Landalaskogen
bom...
på uttryckningsdagen han bidade trogen
bomfalleri...
till tänderna väpnad med fem lösa skott
.....
bomfallerifallerallala.

Norling en dag hade passet i vakten
bom...
han såg en fanjunkare komma i trakten
bomfalleri...
beskäftigt han tänkte: "Det översten är",
och skrek så det ekade långt: "I gevär."

Snart Strindberg förvisso har funnit sin like
bom....
ty B.K. gjort intrång i skaldernas rike
bomfalleri...
men Putte dock föga förstälse har
då han sig poetiska friheter tar.
bomfallerifallerallala.

Nu ha vi samlats i lumpen på nytt,
o, vilken dag, o, vilken dag,
och tycka att tiden med snälltågsfart flytt,
o, vilken dag, vilken dag.
Refr. En är för liten och en är för stor,
en är furir och en är major,
en är rätt lagom och han är kapten,
men bäst förstår ni mej, är Appelgren.

Nu traska vi kring uppå krigarns sed,
o, vilken sand, o, vilken sand,
och tro att vi gå uppå Skedala hed,
o, vilket land, vilket land.
Refr. En är för liten...

Ibland få vi syn på en bister major,
o, vilken karl, o, vilken karl,
och hälsa, goddag, goddag lille bror,
o, vilket svar, vilket svar.
Refr. En är för liten...

Är utomhus kyligt och kusligt och kallt,
o, vilket knog, o, vilket knog,
till "Kronan" vi gå det är kronan på allt,
o, vilken krog, vilken krog.
Refr. En är för liten...

Vem åtrår ej sedan ett Sa-altsjöbad,
o, vilken Brätt, o, vilken Brätt,
och vänder tillbaka belåten och glad,
o, vilken natt, vilken natt.
Refr. En är för liten...

Ibland blir det utfärd med hela vår stass,
o, vilken kalv, o, vilken kalv,
halv elva vi måste från Nybro terass,
o, vilket halv, vilket halv.
Refr. En är för liten...